

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/305/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222203463
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1222203463.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. N., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: W. N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. 8, Z., a otca: W. O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. 5, Z., zastúpený advokátkou JUDr. Michaelou Kajabovou, s o sídlom Budovateľská 2, Bratislava, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolania matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 14.07.2022 č.k. 11P/123/2022-58 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že

Súd dočasne do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 49P/2/2022, o udelenie súhlasu otcovi za matku na nástup maloletého O. N., nar. XX.XX.XXXX na povinnú školskú dochádzku od 01.09.2022, udeľuje súhlas otcovi W. O. N., nar. XX.XX.XXXX, za matku W. N. O., nar. XX.XX.XXXX, na nástup maloletého O. N., nar. XX.XX.XXXX na povinnú školskú dochádzku na Základnej škole na E. ulici č. XX, Z. od 01.09.2022.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava II, uznesením, zo dňa 14.07.2022, č.k. 11P/123/2022-58, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým udelil súhlas otcovi W. O. N., nar. XX.XX.XXXX, za matku W. N. O., nar. XX.XX.XXXX, na plnenie povinnej školskej dochádzky maloletým O. N., nar. XX.XX.XXXX, na Základnej škole na E. ulici č. XX, Z., a to od 01.09.2022. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 1, § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej "CMP"), § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej "CSP"), čl. 5, § 28 ods. 1, 2 § 35 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej "Zákon o rodine") konštatujúc, čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, § 19 ods. 3 zákona, § 20 ods. 2, 5 č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "školský zákon"). Po vyhodnotení zistených okolností dospel k záveru o dôvodnosti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Mal preukázané, že maloletý je t.č. neodkladným opatrením zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorí sú zo zákona oprávnení ho zastupovať. Konštatoval, že maloletý dňa 24.03.2022 dovŕšil vek 6 rokov a je teda povinný plniť si povinnú školskú dochádzku. Prihliadol na skutočnosť, že maloletý je aktuálne prijatý na jedinú základnú školu, a to na ZŠ E. v Z., a na rozsudok tamojšieho súdu č.k. 11P/172/2021-190 zo dňa 18.02.2022 (v spojení s opravným uznesením č.k. 11P/172/2021-192 zo dňa 25.02.2022), ktorým bol otcovi udelený súhlas za matku na zápis maloletého na povinnú školskú dochádzku v školskom roku 2022/2023. Mal osvedčené, že maloletý na žiadnu inú základnú školu prijatý nie je, vrátane Spojenej školy I. 3, Z., organizačná

zložka: ZŠ N., vo vzťahu ku ktorej súd citovaným, predbežne vykonateľným, rozsudkom udelil matke za otca súhlas na zápis maloletého. Mal za to, že ak matka podala prihlášky na zápis maloletého na ďalšie základné školy, urobila tak bez súhlasu otca, prípadne súdom nahradeného súhlasu, čo nemožno akceptovať. Napriek tomu, že o otázke nahradenia súhlasu druhého rodiča sa rozhoduje po vykonanom dokazovaní vo veci samej, prihliadol na okolnosti danej veci a záujem maloletého dieťaťa, ktorý si vyžaduje bezodkladný zásah súdu. Prihliadol na blížiaci sa začiatok školského roka a skutočnosť, že matka nereaguje na výzvy otca na udelenie súhlasu s nástupom maloletého na školskú dochádzku na ZŠ E.. Ku konaniu vo veci samej poukázal na nemožnosť predpokladu jeho ukončenia, pričom maloletému vznikne povinnosť plniť si školskú dochádzku už o necelé dva mesiace. Dané rozhodnutie považoval za súladné so záujmom maloletého, ktorého je potrebné vhodným spôsobom psychicky pripraviť na nástup do školy, keď neistota medzi rodičmi ohľadom výberu školy takúto možnosť neimplikuje. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie matka navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 CSP a § 62 CMP. Namietala nesprávne vyhodnotenie a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a nesprávny procesný postup súdu, ktorý odôvodňuje záver o tom, že celé konanie vo veciach maloletého sa nejaví ako spravodlivé. Rozhodnutie nepovažovala za súladné so záujmom maloletého, keď súd je povinný vytvoriť stav spravodlivej rovnováhy medzi dieťaťom a jeho rodičmi. Vyslovila názor, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je nedôvodný a otec ním sleduje legitimizovanie ním želaného stavu a prejudikovanie rozhodnutia vo veci samej. Mala za to, že súčasnú pre ňu zložitejšiu situáciu, vzhľadom na zákonné lehoty na podávanie prihlášok na základné školy, vyvolal otec. Uviedla, že rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave je dočasne nariadená striedavá osobná starostlivosť o maloletého oboma rodičmi v režime 2 ku 3 dni, avšak s otcom nie je možné dosiahnuť kompromisné riešenie v záujme dieťaťa, čo vyplýva aj z informatívneho výsluchu, mediácie a z dôkazov založených v spise, nielen vo veci prihlášky nástupu na základnú školu. Otec nie je ochotný ustúpiť pri výbere školy zo základnej školy vo O. a ústretovo komunikovať, napriek jej snahe o kompromisné riešenie a hľadanie najvhodnejšieho riešenia pre rodičov aj maloletého. Od počiatku komunikácie s otcom aj prostredníctvom mailov uvádza jasné a zrozumiteľné dôvody a argumenty ohľadom ňou vybraných škôl a jej preferencie pre voľbu tej ktorej školy a možnosti prijatia. V súdnom konaní dopĺňala a menila školy vyslovene s ohľadom na vývoj komunikácie a nekompromisného konania otca alebo zo strany súdu, ktorý jej znemožnil vystupovať rovnocenne pri podávaní prihlášok na základnú školu. Uviedla, že súdom a otcom uvádzanú zmätočnosť v petítoch návrhov vytvoril samotný otec, keďže ona sa snažila viacerými návrhmi skĺbiť záujem maloletého jednotne. Poukázala na to, že otec ma nezmyselné a prehnané požiadavky prezentované na mediácii, pričom počas pojednávania pociťovala nátlak zo strany súdu, ktorý od nej na mieste požadoval výber jednej základnej školy a v konaní vo veci samej o nahradení súhlasu rodičov na podanie prihlášok na základné školy rozsudkom ponechal pri rozhodovaní slobodný výber na rodičov a udelil súhlas s podaním prihlášok na všetky základné školy, ktoré vybrali a ktoré súčasne spĺňali charakter vykonateľného petitu. Namietala, že súd udelil súhlas na všetky školy vo O. iba otcovi, voči ktorému rozhodnutiu podala odvolanie. Vo vzťahu k jej osobe udelil súhlas iba na jednu výberovú školu, na ktorej prijatie je podmienené úspešným absolvovaním prijímacích pohovorov, čím vniesol do procesu podávania prihlášok neistotu a chaos. Považujúc rozhodnutia súdu prvej inštancie za nepredvídateľné a porušujúce jej práva na súdnu ochranu, bola nútená konať samostatne, aby nezmeškala lehoty na podanie prihlášok, keďže zápis dieťaťa na plnenie povinnej školnej dochádzky v základnej škole sa koná od 1. apríla do 30. apríla. Vyslovila názor, že súd opomína klamstvá a zavádzania zo strany otca a neberie do úvahy jej tvrdenia a predloženú argumentáciu. Namietala predčasnosť vydania napadnutého rozhodnutia a rozdielny prístup súdu k rozhodovaniu vo veciach o neodkladných opatreniach a vykonaniu dokazovania v konaniach týkajúcich sa maloletého. Namietala, že návrh otca je totožný s výrokom súdu vo veci samej, kedy v zmysle ust. § 330 ods. 2 CSP je síce za veľmi striktných podmienok možné, aby obsah výroku neodkladného opatrenia bol identický s obsahom výroku vo veci samej, podmienkou však je, že to povaha veci pripúšťa. Dala do pozornosti rozhodnutia Krajských súdov SR v obdobnej veci v konaní o nezhodách rodičov pri výchove maloletého dieťaťa v zmysle § 111 písm. h) CMP, keď sa nepripúšťa totožnosť výroku o neodkladnom opatrení a vo veci samej. Namietala, že súd upravil textáciu petitu návrhu otca, hoc sa jedná o konanie návrhové. Poukázala na absenciu časového ohraničenia nariadeného neodkladného opatrenia, vzhľadom na jeho dočasný charakter. Mala za to, že nariadením neodkladného opatrenia nikto nemôže nadobudnúť práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej a o totožných výrokoch možno uvažovať v celkom osobitných prípadoch. Súdna prax za takéto konanie považuje najmä konanie so špecifickými zdržovacími nárokmi alebo pre ochranu vlastníckeho práva. Poukázala

na to, že vo svojich podaniach dáva do pozornosti nemožnosť a nevhodnosť plnenia dochádzky maloletým v základných školách vo O., o čom predložila v decembri 2021 relevantné dôkazy, to je údaje o dopravnej časovanej náročnosti prepravy maloletého do a zo školy, ktoré dochádzanie by bolo pre neho zaťažujúce a stresujúce a rovnako aj vyzdvihnutie v smere do O., čím by nestíhal žiadne mimoškolské aktivity. Takýto denný režim je pre maloletého neudržateľný, presuny neúmerne zaťažujúce vo vzťahu k plneniu školských povinností a diskriminačné v rámci aktívneho času stráveného s ňou, keď školské aktivity máva v Starom meste a Petržalke. Je pre ňu otáznosťou, kde súd videl konkrétny záujem maloletého pri vydaní rozhodnutia najmä, keď odignoroval neprávoplatný rozsudok o nezhode rodičov a uvádzal aj lehoty v rámci odvolacích konaní na prijatie dieťaťa do prvého ročníka základnej školy prebiehajúce počas mesiacov júl/august 2022. Uviedla, že daným rozhodnutím ju súd zaviazal denne absolvovať do základnej školy hodinovú trasu s maloletým o dĺžke 65 km, čo jej zvýši cestovné náklady o 100 eur oproti nulovým výdavkom otca na dopravu. Základná škola E. ul. XX v Z. sa nachádza v blízkosti obvyklého pobytu otca, s ktorým môže maloletý plnohodnotne tráviť poobedia po škole, čo je v rozpore s právom dieťaťa na rovnocenný vzťah k obom rodičom. Vo vzťahu k výberu základnej školy argumentovala skutočnosťou, že školy sa nachádzali približne v geometrickom strede medzi bydliskami matky a bydliskami otca, čo znamená rovnomernú záťaž pre maloletého, pričom takýto režim mal aj počas návštevy materskej školy v Starom meste. Uviedla, že otec je podnikateľ s flexibilným pracovným časom a výrazne vyšším platom na rozdiel od nej. Poukázala na to, že NUCEM výsledky a iné štatistiky, ktoré možno považovať za prijateľné a hodnoverné ukazovatele o vzdelávacej úrovni žiakov a ich výsledkov tiež boli predložené súdu v decembri 2021. Zdôraznila, že koná v záujme maloletého, školy vyberala podľa polohy, poskytovanej kvality vzdelávania, ponúkaných voľnočasových krúžkov a so zabezpečením rovnocenného trávenia času s oboma rodičmi. Plnenie povinnej školskej dochádzky maloletým na ZŠ E. vo O. vedie k hrubému nepomeru z hľadiska zaťaženia maloletého, čo by mohlo ohroziť jeho prípravu do školy a účasť na mimoškolských aktivitách, čo považovala za rozporné s právom dieťaťa na rovnocenný vzťah k obom rodičom a neprímerane zvýhodňujúce otca. Zdôraznila, že maloletý je v striedavej starostlivosti rodičov, obvyklý pobyt má u otca vo O. a u matky v Petržalke, preto súd nemal za osvedčenú dôvodnosť hmotnoprávneho nároku, to znamená, že by bolo v záujme dieťaťa, aby navštevovalo práve otcov jediné preferované základné školy. Mala za to, že otec neosvedčil naliehavosť a nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia a nepreukázal, že z jej strany hrozí ohrozenie plnenia povinnej školskej dochádzky, pričom rozhodnutie v danej veci si vyžaduje rozsiahle dokazovanie pre spravodlivé posúdenie skutočností preukazujúcich záujem maloletého dieťaťa, nakoľko tvrdenia rodičov sú odlišné. Nesúhlasila s tvrdeniami o jej neschopnosti komunikovať ohľadne maloletého, pretože práve otec odmieta komunikáciu, neustále ju ponižuje a devalvuje a SMS správami šikanuje. Zdôraznila, že maloletý má v Starom meste vybudované zázemie a sociálne kontakty, vo O. nemá vytvorené väzby ani žiadne kamarátske vzťahy, nakoľko je pomerne unavený a vyčerpaný nielen z tréningov, ale aj z dopravy. Otec syna traumatizuje, nemieni akceptovať inú ako ním navrhovanú školu vo O. a presadzuje výlučne svoj vlastný záujem. Namietla porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nesprávne vykazuje opakovanú zaujatosť a predpojatosť okresného súdu voči jej osobe a rozhoduje v prospech otca. Udelenie súhlasu otcovi za matku na plnenie povinnej školskej dochádzky maloletým môže byť predmetom dokazovania iba v konaní vo veci samej, nakoľko pri neodkladnom opatrení súd nemá priestor na vykonanie dokazovania zisťovanie skutočného stavu a overovanie si tvrdení otca ohľadom vhodnosti výberu školy a splnenia podmienok súvisiacich s nástupom maloletého do základnej školy a jeho záujmu. Vyhovením návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia konanie vo veci samej stráca zmysel. Podľa jej mienky, napadnuté rozhodnutie znamená závažný zásah do jej právnych pomerov, ktorý je v rozpore s právom strany na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Nariadením neodkladného opatrenia bez možností jej vyjadriť sa k návrhu a predložiť dôkazy došlo k porušeniu princípu proporcionality, najmä ak ide o neodkladné opatrenie, ktoré konzumuje vec samú a tiež k porušeniu jej ochrany v spore úplným vylúčením jej procesnej obrany. Poukázala na to, že súd prvej inštancie už vo svojom rozhodnutí o neodkladnom opatrení, ktorým zamietol návrhy rodičov uznesením zo dňa 16.12.2021, č.k. 49P 7/2021-43 dospel k záveru, že návrhy sú nedostatočné a neosvedčujú potrebu neodkladného zásahu súdu, pričom mal za to, že v návrhoch nebolo žiadnym spôsobom osvedčené, že návšteva konkrétnej základnej školy je v záujme maloletého. Mala za to, že spádovou školou maloletého je základná škola v Petržalke.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvolanej právnej zástupkyne navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako správne. V celom rozsahu sa pridržiaval skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v návrhu vo veci samej na nariadenie súhlasu matky s nástupom maloletého do základnej školy na povinnú školskú dochádzku. Zdôraznil, že maloletý bol prijatý len na Základnú školu na E. ulici v Z.. Keďže matka s ním nekomunikovala, na jeho žiadosti

o udelenie súhlasu s nástupom maloletého do tejto základnej školy nereagovala, bol nútený podať návrh na nahradenie súhlasu matky s nástupom maloletého do uvedenej základnej školy a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože maloletý musí od 1.9.2022 nastúpiť na povinnú školskú dochádzku. Nesúhlasil s odvolaním matky majúcej za to, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia je dôvodný a tento podal po tom ako mu boli doručené všetky rozhodnutia o prijatí a neprijatí maloletého na povinnú školskú dochádzku v júni 2022 a ako oslovil matku so žiadosťou o vyslovenie súhlasu s nástupom maloletého na danú základnú školu, na ktorú žiadosť nereagovala. Mal za to, že súd vydal napadnuté rozhodnutie s ohľadom na letné prázdniny a jeho vyťaženosť, keď bolo zrejmé, že je nemožné nariadovať pojednávanie vo veci samej tak, aby do 1.9.2022 bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom. V uvedenom videl nevyhnutnosť rozhodnutia neodkladným opatrením a splnenie podmienky neodkladnosti situácii. Spochybnil tvrdenie matky vo vzťahu k použitiu ust. § 330 ods. 2 CSP, pretože takúto formu neodkladného opatrenia povaha danej veci pripúšťa. Práve v tomto prípade ide o naliehavosť riešenia situácie, nakoľko maloletý by inak musel opakovať ročník v predprimárnom vzdelávaní v materskej škole, načo nebol dôvod. Vyslovil názor, že súd nemôže svojim rozhodnutím zasiahnuť do rozhodovacej kompetencie základnej školy o prijatí žiaka na školu, ale musí akceptovať rozhodnutie základnej školy bez možnosti alternácie. Nesúhlasil s odvolacími námietkami matky, ktorá sa postupom súdu prvej inštancie cíti dotknutá, keď v iných konaniach súd vyhovel jeho návrhu a zamietol návrh matky. Mal za to, že matka má snahu zasahovať do organizácie činnosti súdu, ktorému vyčíta postupy. Matka maloletého sa sťažuje, že s otcom sa nedá komunikovať, pritom v znaleckom posudku, ktorý bol vyhotovený vo veci č.k. 49P 113/2018 znalec skonštatoval, že je to práve matka, ktorá úplne devaluje rolu otca. Za nezmyselné považoval argumenty matky ohľadom neprimeranej dĺžky cestovania a trávenia času vo vozidle počas presunu z Petržalky do O. a nemožnosti absolvovať krúžkovú činnosť, keď aj základná škola na E. ulici 14 v Bratislave ponúka mimoškolské aktivity a hneď vedľa nej sa nachádza základná umelecká škola a futbalové ihrisko. Nesúhlasil s tvrdením, že súd koná v jeho prospech, pretože ide o konanie v záujme maloletého, ktorý bol prijatý len do jednej základnej školy, preto súd nemôže spochybňovať v konaní o nahradenie súhlasu druhého rodiča rozhodnutie základnej školy a nemôže udeľovať súhlas na nástup do inej základnej školy, než na akú bol maloletý na základe riadne podanej prihlášky prijatý. Maloletý od 1.9.2022 musí nastúpiť na danú základnú školu, čo je v jeho záujme, aby vedel kde bude chodiť do školy a mohol sa na to pripraviť a tešiť. Bez súhlasu matky, ktorá ho odmieta udeliť, by do školy nastúpiť zrejme nemohol.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, v ktorej veci nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 CSP., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP. dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť.

7. Cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

8. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom

dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy.

9. V danej prejednávanej veci odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, sa stotožňuje s jeho závermi o splnení zákonných podmienok na otcov navrhované neodkladné opatrenie. Z obsahu spisu, podaní rodičov a pripojených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že medzi rodičmi je nezhoda vo výbere základnej školy pre maloletého, o čom svedčí aj prebiehajúce konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11P/172/2021 (udelenie súhlasu rodičom na zápis maloletého na základné školy). Tiež je nesporné, že obaja rodičia podali prihlášky na zápis maloletého na základnú školu v súlade s ust. § 20 ods. 2 zákona č. 245/2008 Z. z., avšak každý podľa svojho výberu a z otcov predložených dokladov vyplýva, že maloletý bol prijatý len na Základnú školu E. v Bratislave. Správne postupoval súd prvej inštancie, keď vyhovel návrhu otca berúc do úvahy krátkosť času do začiatku školského roka a potrebu zabezpečenia nástupu maloletého na povinnú školskú dochádzku vychádzajúc zo stavu v čase jeho rozhodovania. Z obsahu odvolania podaného matkou vyplýva jej jednoznačný nesúhlas s absolvovaním povinnej školskej dochádzky maloletým na Základnej škole E. ul. XX v Bratislave, keď zdôrazňuje, že jeho spádovou školou je základná škola v Petržalke. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ rodičia vykonávajú striedavú osobnú starostlivosť o maloletého a na súde prvej inštancie prebieha konanie o nezhode rodičov vo vzťahu k trvalému pobytu dieťaťa, odvolací súd vyhodnotil výhradu matky týkajúcu sa spádovej školy ako nedôvodnú. Pokiaľ matka poukazuje na zťaženosť maloletého súvisiacu s cestovaním do základnej školy v čase, kedy bude matka zabezpečovať osobnú starostlivosť o neho, daná námietka bude predmetom dokazovania v konaní vo veci samej, v rámci ktorého sa súd bude zaoberať podmienkami a vhodnosťou výberu základnej školy pre maloletého a na základe výsledkov dokazovania rozhodne v záujme dieťaťa. V prejednávanom prípade odvolací súd prihliadajúc na nevyhnutnosť zabezpečiť maloletemu nástup na povinnú školskú dochádzku dospel k záveru, že v záujme maloletého povaha danej veci pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia totožné s navrhovaným petitom návrhu otca vo veci samej (ust. § 330 ods. 2 CSP). Odvolací súd však akceptoval námietku matky týkajúcu sa absencie časového ohraničenia výroku napadnutého rozhodnutia, keďže návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia bol vylúčený z konania vo veci samej (vedené pod sp. zn. 49P/2/2022), preto sa vyžaduje určenie doby jeho trvania. Na námietky matky o porušení jej práva z dôvodu, že k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia sa nemala možnosť vyjadriť, odvolací súd neprihliadal s poukazom na procesný inštitút neodkladného opatrenia, pri rozhodovaní o ktorom sa (s poukazom na osobitné krátke zákonné lehoty na rozhodnutie) spravídla dokazovanie nevykonáva, súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej a nemusí byť dodržaný ani formálny postup stanovený na dokazovanie (dôkazné bremeno na osvedčenie skutočností o potrebe okamžitej úpravy pomerov i v konaniach nesporných zťažuje v prvom rade jeho navrhovateľa). Týmto spôsobom v danej veci postupoval aj súd prvej inštancie, ktorý sa pri rozhodovaní o návrhu otca oboznámil s podaním otca a jeho prílohami. Daným postupom súdu nedošlo k vade konania, ktorú by bolo možné podriaďiť pod ust. § 365 ods.1 písm. b) CSP. Nebolo možné prihliadnuť ani na námietku matky týkajúcu sa uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 16.12.2021, č.k. 49P 7/2021-43, keďže aktuálne bola potreba neodkladnej úpravy pomerov v zmysle návrhu otca osvedčená.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP tak, že do jeho výroku doplnil dobu určenia trvania platnosti neodkladného opatrenia.

11. Pokiaľ matka namietala zaujatosť súdu v konaniach vo veci starostlivosti o maloletého O. (námietka uvedená v podanom odvolaní) odvolací súd na námietku neprihliadal, pretože nespĺňa náležitosti predpísané v ust. § 52 ods.2 CSP.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie